

1. ผลการประชุมการปรับปรุงกฎกระทรวงกำหนดพัสดุและวิธีการจัดซื้อจัดจ้างพัสดุ

กรมบัญชีกลางได้จัดทำคู่มือการปฏิบัติงานตามกระทรวงฯ ขึ้นใหม่เสนอคณะกรรมการวินิจฉัยปัญหาการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ ซึ่งคณะกรรมการเห็นชอบคู่มือที่กรมบัญชีกลางเสนอเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2564 โดยมีการเปลี่ยนแปลงหลักการจากเดิมเป็นดังนี้

2.1) การจัดซื้อจัดจ้างครั้งหนึ่งที่มีวงเงินไม่เกิน 500,000 บาท หน่วยงานของรัฐสามารถจัดซื้อจัดจ้างโดยวิธีเฉพาะเจาะจง ตามมาตรา 56 วรรคหนึ่ง (2) (ข) แห่งพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างฯ กับผู้ประกอบการรายใดรายหนึ่งก็ได้

2.2) การช่วยเหลือสนับสนุนผู้ประกอบการ SMEs ที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐจัดซื้อจัดจ้างพัสดุจากผู้ประกอบการ SMEs ตามรายการสินค้าหรือบริการที่มีรายชื่อตามที่สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) ได้ขึ้นบัญชีไว้ โดยให้ใช้เงินงบประมาณจัดซื้อจัดจ้างพัสดุดังกล่าว ไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 ของงบประมาณในการจัดซื้อจัดจ้างพัสดุที่อยู่ในบัญชีรายชื่อผู้ประกอบการ SMEs ซึ่งการส่งเสริมสนับสนุนแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่

1) การส่งเสริมสนับสนุนผู้ประกอบการ SMEs ในเชิงพื้นที่ โดยพิจารณาจากพื้นที่ที่ได้รับงบประมาณหรือพื้นที่ที่จะนำพัสดุนั้นไปใช้งาน โดยให้เชิญผู้ประกอบการ SMEs ไม่น้อยกว่า 3 ราย เสนอราคาโดยวิธีคัดเลือก ปรับแก้ไขให้เพิ่มเป็น “ไม่น้อยกว่า 6 ราย” เพื่อให้เกิดการแข่งขันมากขึ้น

2) การให้แต้มต่อด้านราคากับผู้ประกอบการ SMEs ในการเสนอราคาสูงกว่าราคาต่ำสุดของผู้เสนอราคารายอื่นไม่เกินร้อยละ 10 โดยให้ใช้กับวิธีประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์ รวมทั้งวิธีคัดเลือกกรณีที่ใช้เกณฑ์ราคาเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาด้วย ซึ่งเดิมกำหนดให้ใช้กับวิธีประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้เกณฑ์ราคาเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาเท่านั้น

2.3) กรณีที่หน่วยงานของรัฐซื้อหรือจ้างพัสดุที่ไม่มีผลิตภายในภายในประเทศ หน่วยงานของรัฐสามารถกำหนดคุณลักษณะเฉพาะของพัสดุหรือขอบเขตของงานตามความต้องการที่ใช้พัสดุนั้น โดยไม่ต้องขออนุมัติจากหัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือผู้มีอำนาจเหนือขึ้นไปหนึ่งชั้น

2.4) งานจ้างก่อสร้างและงานจ้างที่มีช่างงานก่อสร้าง กรณีที่วงเงินไม่เกิน 500,000 บาท และกรณีที่สัญญาไม่เกิน 60 วัน กรณีงานจ้างก่อสร้างผู้ประกอบการที่เป็นคู่สัญญาไม่ต้องจัดทำแผนการใช้พัสดุที่ผลิตภายในประเทศและแผนการใช้เหล็กภายในประเทศ หรืองานจ้างทั่วไปที่มีช่างงานก่อสร้างผู้ประกอบการที่เป็นคู่สัญญาไม่ต้องจัดทำแผนการใช้พัสดุที่ผลิตภายในประเทศ

2.5) งานจ้างก่อสร้างและงานจ้างที่มีช่างงานก่อสร้าง กรณีที่วงเงินเกิน 500,000 บาท และกรณีที่สัญญาเกิน 60 วัน กรณีงานจ้างก่อสร้างให้คู่สัญญาต้องจัดทำแผนการใช้พัสดุที่ผลิตภายในประเทศและแผนการใช้เหล็กภายในประเทศหรืองานจ้างทั่วไปที่มีช่างงานก่อสร้างผู้ประกอบการที่เป็นคู่สัญญา ต้องจัดทำแผนการใช้พัสดุที่ผลิตภายในประเทศ เดิมกำหนดให้จัดทำแผนยื่นให้หน่วยงานของรัฐภายใน 30 วัน นับถัดจากวันลงนามในสัญญา ปรับแก้ไขใหม่เป็น กำหนดให้จัดทำแผนยื่นให้หน่วยงานของรัฐภายใน 60 วัน นับถัดจากวันลงนามในสัญญา

2. ผลการฝึกอบรมการพัฒนาความรู้ผ่านระบบ E-training จำนวน 1 เรื่อง

การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่

1. โครงสร้างและระบบการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทย

หลักการพื้นฐานในการจัดโครงสร้างและระบบการบริหารราชการแผ่นดินของทุกประเทศจะมีความคิดสำคัญมาจากกรอบแนวคิดเรื่องรัฐประชาชาติ (National State) และหลักกฎหมายมหาชนโดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

1.1) รัฐมีฐานะเป็นบุคคล

ในมุมมองของกฎหมายมหาชน รัฐสมัยใหม่ (Modern State) จะมีฐานะเป็นบุคคลอีกคนหนึ่งแยกต่างหากจากปัจเจกชนแต่ละคนซึ่งเป็นราษฎรหรือเป็นพลเมืองของตน หรืออีกนัยหนึ่งรัฐมีความสามารถที่จะทรงสิทธิหรือมีหน้าที่ต่างๆ ตามกฎหมายแยกต่างหากจากปัจเจกชนแต่ละคนที่เป็นราษฎรหรือเป็นพลเมืองของตน มีเจตนาของตนเองแยกต่างหากจากเจตนาของปัจเจกชนแต่ละคนที่เป็นราษฎรหรือเป็นพลเมืองของตน ฯลฯ โดยรัฐจะเป็นเจ้าของอำนาจปกครองแผ่นดินที่เรียกว่า “อำนาจอธิปไตย”

1.2) องค์กรของรัฐเป็นผู้ปฏิบัติการแทนรัฐที่ไม่มีตัวตน

รัฐจะมีฐานะเป็นบุคคล แต่ก็ยังเป็นบุคคลในแง่นามธรรมหรือนิติบุคคลเท่านั้น หากไม่มีตัวตนและมีชีวิตจิตใจดังเช่นบุคคลธรรมดา ดังนั้น รัฐจึงย่อมไม่สามารถใช้อำนาจอธิปไตย อันได้แก่ อำนาจด้านนิติบัญญัติ อำนาจด้านตุลาการ และอำนาจด้านการบริหาร โดยกระทำการต่างๆ เป็น 3 ประเภทดังกล่าวข้างต้นได้ด้วยตนเอง รัฐจำเป็นต้องมีบุคคลธรรมดาคนหนึ่งหรือคณะหนึ่งเป็นอย่างน้อยเป็นผู้ใช้อำนาจอธิปไตยกระทำการต่างๆ ทั้ง 3 ประเภทแทนตนและในนามของตน และเราจะเรียกบุคคลธรรมดาที่ใช้อำนาจอธิปไตยของรัฐแทนรัฐและในนามของรัฐนี้เรียกว่า “องค์กรของรัฐ”

1.3) การใช้อำนาจรัฐพึงดำเนินการโดยยึดหลักการแบ่งแยกอำนาจ

รัฐในฐานะนิติบุคคลอาจใช้อำนาจอธิปไตยของตนกระทำการต่างๆ โดยผ่านทางองค์กรเพียงองค์กรเดียวก็ได้ ดังเช่น ในการปกครองระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ พระมหากษัตริย์ทรงใช้อำนาจอธิปไตยกระทำการทางนิติบัญญัติ บริหาร และตุลาการแต่ลำพังเพียงองค์เดียว แต่สำหรับในระบอบเสรีประชาธิปไตยที่เน้นการคุ้มครองปกป้องสิทธิและเสรีภาพของราษฎรหรือของพลเมืองจากการใช้อำนาจตามอำเภอใจของผู้ปกครอง รัฐธรรมนูญของรัฐเสรีประชาธิปไตยจึงได้บัญญัติจัดระเบียบการใช้อำนาจอธิปไตย โดยวางอยู่บนพื้นฐานของการแบ่งแยกอำนาจ กล่าวคือ มีการกระจายการใช้อำนาจอธิปไตยกระทำการทางนิติบัญญัติ ทางบริหาร และตุลาการให้องค์กรของรัฐต่างองค์กรกันเป็นผู้ใช้อำนาจแยกต่างหากจากกัน โดยแต่ละองค์กรต่างใช้อำนาจอธิปไตยกระทำการตามที่รัฐธรรมนูญมอบหมายอย่างเป็นอิสระ ไม่ต้องฟังคำสั่ง หรือคำบัญชาขององค์กรอื่น

1.4) หลักการแบ่งแยกอำนาจของรัฐ

การแบ่งแยกอำนาจตามรัฐธรรมนูญของรัฐเสรีประชาธิปไตย สรุปหลักการสำคัญได้ ดังนี้

(1) บัญญัติให้แยกองค์กรผู้ใช้อำนาจอธิปไตยกระทำการทางตุลาการออกจากองค์กรผู้ใช้อำนาจอธิปไตยกระทำการทางนิติบัญญัติและทางบริหาร ซึ่งรวมเรียกว่า “การใช้อำนาจอธิปไตยกระทำการทางการเมือง” อย่างเคร่งครัด กล่าวคือ มอบหมายให้องค์กรตุลาการหรือศาลเป็นผู้ใช้อำนาจอธิปไตยพิจารณาพิพากษาอรรถคดีแต่เพียงผู้เดียว ไม่เปิดโอกาสให้องค์กรอื่นร่วมใช้อำนาจนี้กับศาล ในด้านกลับกัน ศาลก็ต้องจำกัดตนเองอยู่แต่เฉพาะกับการใช้อำนาจอธิปไตยพิจารณาพิพากษาอรรถคดีเท่านั้น รัฐธรรมนูญไม่เปิดโอกาสให้ศาลร่วมใช้อำนาจอธิปไตยกระทำการทางนิติบัญญัติและ/หรือทางบริหารกับองค์กรอื่น

(2) ในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดระเบียบการใช้อำนาจอธิปไตยกระทำการทางนิติบัญญัติและทางบริหารนั้นสามารถจำแนกรัฐบาลได้เป็น 3 ระบบ คือ ระบบสมัชชา ระบบประธานาธิบดี และระบบรัฐสภา

- ระบบสมัชชา จะไม่มีการแบ่งแยกองค์กรผู้ใช้อำนาจอธิปไตยกระทำการทางนิติบัญญัติและทางบริหารออกจากกัน การใช้อำนาจอธิปไตยกระทำการทั้ง 2 ประเภทจะรวมศูนย์อยู่ที่องค์กรเพียงองค์กรเดียว คือ รัฐสภา ซึ่งตามปกติแล้วจะเป็นแบบสภาเดียว

- ระบบประธานาธิบดี มีการแบ่งแยกองค์กรผู้ใช้อำนาจอธิปไตยกระทำการทางนิติบัญญัติและทางบริหารออกจากกันค่อนข้างเคร่งครัด กล่าวคือ รัฐธรรมนูญมอบหมายให้รัฐสภาเป็นผู้ใช้อำนาจอธิปไตยกระทำการทางนิติบัญญัติ มอบหมายให้ประธานาธิบดี (ซึ่งได้รับการเลือกตั้งโดยตรงหรือโดยทางอ้อมจากประชาชน

เช่นเดียวกับสมาชิกรัฐสภา) เป็นผู้ใช้อำนาจอธิปไตยกระทำการทางบริหาร และเปิดโอกาสให้ทั้งสององค์กรนี้เข้าไปร่วมใช้อำนาจกับอีกองค์กรหนึ่งได้น้อยกรณีมาก ทั้งยังมีข้อห้ามมิให้ประธานาธิบดีแต่งตั้งสมาชิกรัฐสภาเป็นรัฐมนตรี เพื่อช่วยเหลือตนในการดำเนินการบริหารราชการแผ่นดินอีกด้วย

- ในระบบรัฐสภา มีการแบ่งแยกองค์กรผู้ใช้อำนาจอธิปไตยกระทำการทางนิติบัญญัติและทางบริหาร เช่นเดียวกับกับในระบอบประธานาธิบดี แต่แตกต่างจากรบอบประธานาธิบดีในข้อที่ว่า การแบ่งแยกอำนาจไม่มีลักษณะเคร่งครัดเท่า รัฐธรรมนูญมอบหมายให้รัฐสภาเป็นองค์กรหลักในการใช้อำนาจอธิปไตยกระทำการทางนิติบัญญัติ และมอบหมายให้คณะรัฐมนตรี ซึ่งประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีคนหนึ่ง และรัฐมนตรีว่าการกระทรวง และรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอีกจำนวนหนึ่ง เป็นองค์กรหลักในการใช้อำนาจอธิปไตยกระทำการทางบริหาร แต่รัฐธรรมนูญเปิดโอกาสให้รัฐบาลเข้าไปร่วมใช้อำนาจอธิปไตยกระทำการทางนิติบัญญัติกับรัฐสภาได้

1.5) การใช้อำนาจของรัฐไทยดำเนินการตามแนวทางการแบ่งอำนาจในระบบรัฐสภา

สำหรับประเทศไทย รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ได้กำหนดแนวทางการจัดระเบียบแห่งการใช้อำนาจอธิปไตย โดยวางอยู่บนพื้นฐานของหลักการแบ่งแยกอำนาจในระบบรัฐสภา ดังจะเห็นได้จากความในมาตรา 3 ที่ว่า “อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย พระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นประมุขทรงใช้อำนาจนั้นทางรัฐสภา คณะรัฐมนตรี และศาล ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้”

2. ความสัมพันธ์ขององค์กรผู้ใช้อำนาจอธิปไตยตามรัฐธรรมนูญ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ได้จัดวางกลไกเพื่อในเชิงการถ่วงดุลอำนาจซึ่งกันและกันระหว่าง 3 องค์กรหลัก คือ

- องค์กรฝ่ายตุลาการ
- องค์กรฝ่ายนิติบัญญัติ
- องค์กรฝ่ายบริหาร

3. การปฏิรูประบบราชการในประเทศไทย (2): การพัฒนาระบบราชการไทยร่วมสมัย

การปฏิรูประบบการบริหารงานภาครัฐในประเทศไทยได้มีการดำเนินการมาโดยต่อเนื่อง โดยมีรูปแบบและแนวทางการปฏิรูปที่สอดคล้องกับทิศทางของการปฏิรูปที่ได้มีการดำเนินการในประเทศที่พัฒนาแล้ว แต่จะมีอัตราเร่งในการปฏิรูปแบบค่อยเป็นค่อยไป ท่ามกลางกระแสความเปลี่ยนแปลงที่หลากหลายและรวดเร็ว ในด้านของเศรษฐกิจ สังคม การเมืองการปกครอง และด้านการจัดการความรู้ สารสนเทศ และเทคโนโลยี มีผลอย่างสูงต่อการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย ที่มีความจำเป็นที่จะต้องทบทวนและปรับปรุงกลไกการบริหารงานของภาครัฐให้มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว มีความคิดริเริ่ม มีความทันสมัยสอดคล้องกับสังคมยุคใหม่ เพื่อให้ระบบราชการมีความเข้มแข็ง มีภูมิคุ้มกันที่ดีเพียงพอที่จะสร้างสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเสริมสร้างรากฐานที่แข็งแกร่งทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมให้สามารถแข่งขันกับนานาชาติประเทศได้ สร้างความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจและสังคม โปร่งใส มีประสิทธิภาพสามารถตรวจสอบได้ เปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนของสังคมมีส่วนร่วมในการบริหารราชการ รวมทั้งสร้างเสริมให้เกิดความมั่นใจและความเชื่อมั่นศรัทธาในการปฏิบัติงานทุกระดับ เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนอย่างยั่งยืนต่อไป

4. วิสัยทัศน์ใหม่ของการพัฒนาระบบราชการ

ระบบราชการไทยมุ่งเน้นพัฒนาการทำงานเพื่อประชาชน และรักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติ ภายใต้หลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ยกระดับขีดสมรรถนะไปสู่ความเป็นเลิศ บูรณาการและเพิ่มประสิทธิภาพงานของภาครัฐ ประสานการทำงานกับทุกภาคส่วน สร้างความโปร่งใส ต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ให้เป็นที่น่าเชื่อมั่นศรัทธาของประชาชน

1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ. 2556-2561)

การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ. 2556-2561) ประกอบด้วย 7 ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1: การสร้างความเป็นเลิศในการให้บริการประชาชน
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2: การพัฒนาองค์การให้มีขีดสมรรถนะสูงและทันสมัย บุคลากรมีความเป็นมืออาชีพ
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3: การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารสินทรัพย์ของภาครัฐให้เกิดประโยชน์สูงสุด
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4: การวางระบบการบริหารงานราชการแบบบูรณาการ
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5: การส่งเสริมระบบการบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือกัน ระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6: การยกระดับความโปร่งใสและสร้างความเชื่อมั่นศรัทธาในการบริหารราชการแผ่นดิน
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 7: การสร้างความพร้อมของระบบราชการไทยเพื่อเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน

5. แนวคิดร่วมสมัยในการพัฒนาระบบราชการ

1) Networked Government: Moving Beyond Silos

- ปรับรูปแบบการบริหารจากเดิมที่มีสายการบังคับบัญชาหลายชั้น ยึดวิธีการควบคุมสั่งการ และไม่ตอบสนองต่อปัญหาหรือความต้องการที่ซับซ้อน มาเป็นการประสานการทำงานระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรที่ไม่แสวงหากำไร โดยมุ่งเน้นการบริหารจัดการทรัพยากรเพื่อสร้างคุณค่าให้แก่ประชาชน (Public Value) ให้ได้มากกว่าเดิม
- เปลี่ยนจากการบริหารจัดการแบบแนวตั้ง (Vertical Governance) มาเป็นแบบเครือข่าย (Networked Governance) เพื่อตอบสนองความต้องการงานบริการในรูปแบบที่เป็นการบูรณาการและเฉพาะตัวที่เพิ่มมากขึ้น เนื่องจากมีปัญหาที่ซับซ้อนที่ต้องการความช่วยเหลือร่วมมือกัน แก่ไคร่ระหว่างหน่วยงานภาครัฐต่างๆ และระหว่างภาคส่วนต่างๆ มากยิ่งขึ้น
- Public-Private Partnership (PPP) หรือ หุ้นส่วนความร่วมมือภาครัฐ-ภาคเอกชน เกิดขึ้นในหลายประเทศ เพื่อใช้ตอบสนองความต้องการที่จำเป็นขั้นพื้นฐาน อาจจัดตั้งให้อยู่ในรูปของคณะกรรมการนโยบายที่ดูแลความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน ในด้านต่างๆ เช่น ประเทศอังกฤษมีองค์กรที่เกิดจากหุ้นส่วนความร่วมมือภาครัฐ-ภาคเอกชน คือ the Private Finance Initiative ได้มีการสร้างโรงเรียน โรงพยาบาล ถนนขึ้นหลายแห่งหลายสาย

2) Flexible Government: Revamping Workforce Systems

- ปรับเปลี่ยนระบบบริหารงานภาครัฐใหม่ให้มีความยืดหยุ่นคล่องตัว เพื่อจัดแนวคิดการบริหารงานภาครัฐแบบเดิมที่มีลักษณะเป็นแบบควบคุม-สั่งการ และมีสายการบังคับบัญชาหลายชั้น

- ปรับระบบการบริหารงานบุคคลที่ล้าสมัย ระบบที่อิงกับการจำแนกตำแหน่ง (Job Classifications) ที่ไม่ยืดหยุ่น มีขั้นตอนการทำงานมากมาย และจำกัดอำนาจการตัดสินใจของคนทำงานระดับปฏิบัติการ (Front Lines) ให้ทันสมัยยิ่งขึ้น ยืดหยุ่นมากขึ้น เพื่อเพิ่มผลผลิต และเพื่อเรียนรู้ทักษะใหม่ๆ ที่เป็นปัจจัยแห่งความสำเร็จในการบริหารงานภาครัฐรูปแบบใหม่
- รื้อปรับอุปสรรคที่ทำให้เกิดความไม่คล่องตัวในระบบการบริหารทรัพยากรด้านต่างๆ เช่น ระบบการบริหารงานบุคคล ระบบโครงสร้าง ระบบงบประมาณ ระบบพัสดุ เทคโนโลยีสารสนเทศ
- ผูกอบรมที่เน้นทักษะความรู้ใหม่ๆ ในการทำงานแบบเครือข่าย เช่น การบริหารจัดการสัญญาจ้าง การทำงานในลักษณะภาคี/หุ้นส่วน การเป็นผู้ฉลาดซื้อ และการบริหารธุรกิจรวมทั้งทักษะต่างๆ ที่จำเป็นสำหรับการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ เช่น การสร้างทีมงาน การบริหารจัดการโครงการ การวิเคราะห์ความเสี่ยง และการเจรจาต่อรอง

3) Multi-channel Government: Improving Access

- สร้างช่องทางให้บริการหลายรูปแบบเป็นการบริหารงานโดยให้ประชาชนเป็นศูนย์กลาง โดยเสนอช่องทางที่หลากหลายให้ประชาชนชนได้เข้าถึงการบริการของภาครัฐหลายๆ ด้านในชีวิตประจำวัน เช่น ด้านการคมนาคม ขนส่ง การเดินทาง การให้บริการที่จอดรถ ห้องสมุด ด้านการท่องเที่ยว หรือแม้แต่ด้านความปลอดภัยในสาธารณะผ่านช่องทางต่างๆ เช่น อินเทอร์เน็ตโทรศัพท์ เคาน์เตอร์บริการ ไปรษณีย์ มือถือ Kiosks และ Podcasts
- ร่วมมือจากหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน โดยอาจเปิดช่องทางผ่านธนาคาร บริษัทนายหน้า ซื้อขายหุ้น ร้านขายเครื่องกีฬา เว็บไซต์ท่องเที่ยว สมาคมผู้ค้า และองค์กรหรือหน่วยงานที่มีการติดต่อสัมพันธ์กับกลุ่มลูกค้า/ประชาชนที่ภาครัฐต้องการให้ใช้ช่องทาง
- ตั้งศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จ (One-stop Service) เป็นการให้บริการที่ตอบสนองความต้องการของประชาชน ณ จุดเดียว แต่ให้การบริการได้หลายเรื่อง หลายช่องทาง เช่น อินเทอร์เน็ตออนไลน์ โทรศัพท์ หรือติดต่อโดยตรงกับเจ้าหน้าที่

(นางสาววัชรีย์ แซ่ตั้ง)

นักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ